

sædvanlig fulgte Regler kunne komme i Betragtning (§ 27), og Afholdelsen af et Møde under Ledelse af Biskoppen eller Provsten, (§ 28, 1ste Stykke) —, medens man i sidstnævnte Henseende ved at give Regler for Afstemningen over Kandidaterne (§ 28, 2det Stykke ff.), saaledes at Flertal og Mindretal hver kunne faa deres Kandidater tagne i Betragtning, har villet undgaa, at der bliver indstillet to selvstændige Lister (en Flertals- og en Mindretalsliste) til Ministeriet. Som Sagen nu er foreslaaet ordnet, vil der altid kun komme til at foreligge een Liste, og det er (§ 30) udtrykkelig udtalt, at Ministeriet skal have frit Valg mellem de indstillede alene med Undtagelse af det Tilfælde, at en Kandidat allerede ved første Afstemning har samlet alle Stemmer, og Biskoppen derefter har anbefalet hans Beskikkelse. I Praxis vilde vel Ministeriet altid i slikt Tilfælde føle sig bundet ved den skete Indstilling, selv om det ikke udtrykkelig fandtes udtalt i Loven. Ved at udtale det vindes derfor nærmest det, at der bliver en Opfordring for de stemmegivende til at enes om en Kandidat, og det vil selvfølgelig altid være det heldigste, om en Præst kaldes med enstemmig Tilslutning fra Menighedens Side.

I det kirkelige Udvalgs Udkast til en Lov om Besættelsen af Præste-, Provste- og Bispembeder findes (§ 9) en tilsvarende Bestemmelse om Enstemighedens Betydning, kun at det er foreslaaet, at Kravet paa at faa den paagældende beskikket skal bortfalde, naar der fremkommer Indsigelse derimod fra mindst $\frac{1}{5}$ af de ved sidste Menighedsraadsvalg indtegnede Vælgere. Naar dette Forbehold ikke her foreslaas taget, er Grunden dertil den, at man paa anden Maade har søgt at sikre ikke blot de ved sidste Menighedsraadsvalg stemmeberettigedes, men ogsaa de paa Embedsledighedens Tid stemmeberettigedes Ret, nemlig ved den i Lovforslagets § 26 foreslaaede Forstærkning af Menighedsraadet, naar det skal afgive Erklæring om Præsteembedets Genbesættelse. Da det her er foreslaaet, at Menighedsraadenes Medlemstal ved denne Lejlighed skal fordobles, vil det altid være muligt ogsaa for de Mindretal, som ikke have faaet Repræsentation i Menighedsraadet, at gøre deres Stemme gældende, naar de have blot nogen Tilslutning i Menigheden, og det vil da være overflødigt at give dem den omtalte Protestret.

Denne Bestemmelse tilstræber i øvrigt ogsaa at imødekomme dem, der ønske en

mere umiddelbar Deltagelse fra Menighedens Side ved denne Lejlighed. Selv om ikke Indstillingsretten lægges umiddelbart i Hænderne paa Menigheden, vil dog den Omstændighed, at Menigheden faar Lejlighed til at udtale sig umiddelbart før et Præsteembedes Besættelse, saavel direkte under Forhandlingerne paa det Møde, som skal afholdes, som indirekte gennem de paa Mødet valgte Repræsentanter, kunne faa sin Betydning, og man vil herigennem ogsaa kunne indhøste Erfaringer, der ville kunne komme til Nytte ved den endelige Ordning af Præstevalget. For Præsterne ligger Garantien ved denne foreløbige Ordning i, at Menighederne kun faa Ret til at gøre Indstilling blandt de efter de hidtil om Alder og Anciennetet fulgte Regler berettigede.

Fra Reglen om, at der skal gives Menighedsraadet Adgang til at medvirke ved Præsteembeders Besættelse, er der i § 25 gjort Undtagelse dels med Hensyn til en Række udtrykkelig nævnte Embeder, som ifølge deres Natur ikke vel kunne undrages Administrationens fulde Selvbestemmelsesret, og dels med Hensyn til Besættelsen af Kaldskapellanier og Embeder som præstevieede Medhjælpere og Kateketer. For de sidstes Vedkommende er Undtagelsen væsentlig kun gjort, fordi man efter disse Embeders Beskaffenhed ikke har anset det nødvendigt at sætte saa mange Kræfter i Bevægelse i Anledning af deres Besættelse. Imidlertid kan der jo være Tilfælde, hvor en Kaldskapellan eller præsteviet Medhjælper indtager en mere selvstændig Stilling som Distriktspræst, og navnlig for disse Tilfælde skyld har man foreslaaet, at der skal være Adgang for Menighedsraadene til at begære at komme til at medvirke ved Besættelsen ogsaa af disse Embeder. Derimod har man ikke ment at burde give en lignende Adgang ogsaa for Kateketembedernes Vedkommende; i de faa Tilfælde, hvor Kateketembeder endnu findes i Købstæderne udenfor København, er Kateketens Skolevirksomhed i Reglen det væsentligste ved Stillingen, og i København er Kateketen vel udelukkende Præst, men han er som saadan ogsaa udelukkende Medhjælper hos Sognepræsten, og mulig ogsaa hos de andre Præster ved den vedkommende Kirke, saa at det findes rimeligt her at bevare den hidtidige Ordning, hvorefter Forslagsretten med Hensyn til disse Stillingers Besættelse er hos Præsterne.

Af Bestemmelserne i dette Afsnit staar